

TAXE și IMPOZITE

Noutăți legislative și studii de caz

ACTUAL

Editorial

Executorii fiscali și regulile de executare silită

În vederea recuperării creanțelor fiscale, organele de executare silită din cadrul ANAF demarează procedura de executare silită a debitorilor persoane juridice sau fizice, prin intermediul **executorilor fiscali**. Aceștia trebuie să dețină o legitimație de serviciu pe care trebuie să o prezinte în exercitarea activității.

În scopul efectuării executării silite, executorii fiscali pot să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului. De asemenea, pot să aplice sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal, să constate contravenții și să aplice sancțiuni.

Accesul executorului fiscal în locuință, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6:00 și 20:00, în orice zi lucrătoare. În absența debitorului, sau dacă acesta refuză accesul, executorul fiscal poate să pătrundă în acestea, în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forței publice și a doi martori majori.

Principala regulă de executare silită este aceea că se poate întinde asupra veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor fiscale și a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a **150%** din valoarea creanțelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare, cu excepția cazului în care, din motive obiective, în legătură cu situația patrimonială a debitorului acest nivel nu poate fi respectat.

De asemenea, sunt supuse sechestrării și valorificării de către organul de executare silită **bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea** ce constituie principala sursă de venit și abia în ultimă instanță utilajele, materiile prime și alte bunuri mobile și imobile ce servesc activității debitorului.

Ionuț Jinga,
consultant fiscal

ÎN ACEASTĂ EDIȚIE:

SINTEZA LEGISLATIVĂ 2

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți 3

TVA

Reguli de deducere a cheltuielilor aferente autovehiculelor. Întocmire foaie de parcurs 3

Prestări de servicii intracomunitare efectuate de o firmă neînregistrată în scop de TVA 5

Trecere la neplătitor de TVA. Ajustare TVA stocuri 7

Achiziție licențe cu scopul revânzării. Tratatment TVA 10

Operațiuni neimpozabile în România 12

CASE DE MARCAT

Obligații privind terminalele POS în cazul încasărilor către persoane fizice sau juridice 6

CHELTUIELI DE PROTOCOL

Cheltuieli de protocol. Ce reprezintă și care este tratamentul fiscal al acestora 8

PLAFON DE CASĂ

Plată drepturi de autor în numerar conform Legii nr. 70/2015 9

IMPOZIT NEREZIDENTI

Achiziție servicii de publicitate. TVA 9

Sinteză legislativă

Actul normativ: O.A.N.A.F. nr. 3.008/2019 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.654/2015 privind aprobarea procedurii de eliberare a certificatului de atestare fiscală, a certificatului de obligații bugetare, precum și a modelului și conținutului acestora

Publicat în: Monitorul Oficial nr. 945 din data de 26.11.2019

Data intrării în vigoare: 26 decembrie 2019

Cui se adresează: tuturor contribuabililor

Ce prevede: Ordinul aduce următoarele modificări procedurii de eliberare a certificatului de atestare fiscală și modelului acestuia și al cererii de eliberare:

– reglementarea modalității de eliberare a certificatelor de atestare fiscală pentru persoanele fizice care exercită profesii libere sub forma asocierilor. În cazul acestora, cererea se depune la organul fiscal central în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul fiscal prevăzut la art. 31 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură fiscală, fără a conține informații cu privire la modul de îndeplinire a obligațiilor fiscale de către membrii acestora. În acest caz, certificatul de atestare fiscală este însoțit de certificatele de atestare fiscală ale

fiecăruia dintre membrii acestora, eliberate de organele fiscale centrale în a căror rază teritorială aceștia își au domiciliul fiscal potrivit legii;

– neincluderea la secțiunea A a certificatului de atestare fiscală (OBLIGAȚII FISCALE ȘI ALTE OBLIGAȚII BUGETARE), datorită faptului că nu sunt considerate obligații fiscale restante, a:

- sumelor reprezentând creanțe fiscale care, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, nu sunt admise la masa credală potrivit legii, sub rezerva ca debitorul să nu fi fost condamnat pentru bancrută simplă sau frauduloasă ori să nu i se fi stabilit răspunderea pentru efectuarea de plăți ori transferuri frauduloase, inclusiv în cazul atragerii răspunderii acestuia, potrivit legii;
- sumelor reprezentând creanțe fiscale care, ulterior deschiderii procedurii reorganizării judiciare, nu sunt acceptate în planul de reorganizare confirmat de judecătorul-sindic, sub rezerva ca debitorii să se conformeze planului de reorganizare aprobat;
- sumelor reprezentând creanțe fiscale înscrise în titlurile executorii ce au stat la baza sechestrului pentru care s-a realizat valorificarea bunului cu plata în rate potrivit art. 253 din Codul de pro-

cedură fiscală, în limita diferenței de preț ce a fost aprobată la plata în rate;

- obligațiilor fiscale stabilite în acte administrative fiscale contestate potrivit legii, care sunt garantate potrivit art. 210-211 sau art. 235 din Codul de procedură fiscală;
- precizarea celor trei modalități de transmitere pe cale electronică a certificatelor de atestare fiscală, respectiv:
  - spațiul privat virtual;
  - sistemul informatic PatrimVen, sistem pus la dispoziția autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală în vederea furnizării de servicii de către Ministerul Finanțelor Publice;
  - sistemul informatic pus la dispoziția instituțiilor de credit, în spațiul privat de pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală;
  - stabilirea unui termen de 90 de zile ca perioadă de utilizare a certificatului de atestare fiscală pentru persoanele fizice care nu desfășoară activități economice în mod independent sau nu exercită profesii libere, inclusiv sub forma asocierilor și a unui termen de 30 de zile pentru celelalte categorii de contribuabili.

Împreună cu revista Taxe și Impozite Actual
primiți semestrial:

«Caietul Contabilului profesionist»

48 de pagini de spețe fiscal-contabile pe an, rezolvate și comentate de specialiștii R&S.

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Neplata contribuțiilor sociale – din nou în sfera penală?!

Adevărata miză a transferului contribuțiilor de asigurări sociale de la angajatori la angajați este aceea de a le încadra în categoria obligațiilor fiscale cu regim de reținere la sursă, astfel încât, în caz de neplată, să poată face obiectul contravenției și chiar infracțiunii de nereținere și nevirare la timp către bugetul statului. În acest fel, angajatorii, de teama unor dosare penale, vor face tot posibilul să-și onoreze obligațiile fiscale către stat, ANAF îndeplinindu-și astfel obiectivul mult visat de a-și diminua arieratele înregistrate.

Recent, Senatul a adoptat tacit proiectul care prevede pedeapsa cu închisoarea de la 1 la 6 ani pentru cei

care nu virează la timp contribuțiile care sunt reținute din salarii, pensii, asigurări sociale de sănătate, drepturi de autor și alte venituri.

Inițiativa legislativă propune modificarea și completarea Legii nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, astfel: *„Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 6 ani reținerea și neplata, încasarea și neplata, ori, după caz, nereținerea sau neîncașarea, în cel mult 30 de zile de la termenul de scadență prevăzut de lege, a impozitelor și/sau contribuțiilor prevăzute în anexă la prezenta lege”*.

Sub incidența acestei infracțiuni ar urma să intre impozitul pe salarii, impozitul pe dividende, contri-

buțiile de asigurări sociale, contribuțiile de sănătate, impozitul pe veniturile din activități independente, impozitul pe arendă și alte impozite cu regim de stopaj la sursă.

Un alt articol prevede pedeapsa de la 2 la 7 ani de închisoare, în cazul în care stabilirea taxelor, impozitelor și contribuțiilor se va realiza într-o procedură greșită, neîndreptățită, pentru obținerea de foloase proprii. Omisiunea și distrugerea actelor contabile sunt de asemenea pedepsite cu închisoare de la 2 la 7 ani.

De reținut este faptul că dacă în cursul urmăririi penale sau al procesului, suspectul sau inculpatul acoperă integral prejudiciul, atunci limitele pentru fapta comisă se reduc la jumătate, potrivit proiectului.

Reguli de deducere a cheltuielilor aferente autovehiculelor. Întocmire foaie de parcurs

Problema foilor de parcurs care trebuie întocmite în situația în care se optează pentru deducerea 100% a TVA aferente cheltuielilor cu autovehiculele unei firme, deși intens dezbătută, se pare că nu este încă suficient de clară pentru contabili, motiv pentru care ne-am propus să vă prezentăm studiul de caz de mai jos.

Încă de la început precizăm faptul că este obligatorie întocmirea foilor de parcurs atunci când nu se optează pentru deducerea limitată a TVA (50%) și, ceea ce este foarte important de reținut, este că foaia de parcurs trebuie să cuprindă obligatoriu elemente precum locul deplasării, distanța parcursă, norma de consum și consumul efectiv de combustibil. În lipsa acestor elemente, organul fiscal poate stabili sume suplimentare de plată în sarcina societății, reprezentând TVA, ca urmare a deducerii integrale a acesteia.

Important de reținut este și faptul că în cazul în care autoturismul este utilizat de salariatul unei societăți plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor, contravaloarea avantajului în natură este considerată impozabilă pentru persoana fizică sub formă de impozit pe veniturile din salarii, la care se calculează și contribuțiile sociale obligatorii aferente. În cazul în care beneficiarul avantajelor de natura celor analizate ar fi asociatul societății, acestea ar putea fi încadrate drept venituri din alte surse.

TVA

Problemă fiscală

O microîntreprindere prestează servicii de transport persoane/curierat/ambulanță. Care este regimul fiscal al cheltuielilor cu autoturismele utilizate pentru prestarea serviciilor în situația în care nu se întocmesc foi de parcurs? Sunt cheltuieli în scopul obținerii de venituri? Sunt acceptate în proporție de 50% ca deductibile? Sunt nedeductibile și se tratează ca dividende încasate? Există o altă soluție? Care este regimul fiscal al cheltuielilor pentru autoturismul administratorului/asociatului, utilizat pentru transportul de la domiciliu la sediul firmei, în cazul în care nu se întocmesc foi de parcurs.

Cadrul legal:

Fiind microîntreprindere, nu se pune problema deductibilității cheltuielilor atribuibile utilizării autoturismelor. Deductibilitatea cheltuielilor are relevanță din punct de vedere fiscal doar în raport cu societățile plătitoare de impozit pe profit, nu și cu cele plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Presupun că întrebați din punctul de vedere al deductibilității TVA aferente acestor cheltuieli.

Astfel, potrivit prevederilor art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, prin excepție de la prevederile art. 297 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

La alin. (2) se arată că restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depășește 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului. De asemenea, aceste prevederi nu se aplică, potrivit prevederilor alin. (3), următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

- A) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;
- B) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;
- C) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximeetrie;
- D) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către școlile de șoferi;

E) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;

F) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Potrivit prevederilor alin. (4), în cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activității economice, precum și a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 297 și art. 299-301.

Potrivit prevederilor pct. 68 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare, utilizarea vehiculului pentru activitățile exceptate prevăzute la art. 298 alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcție de fiecare situație în parte, din informații cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs care trebuie să conțină cel puțin elementele prevăzute la alin. (2), în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de art. 298 din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal și de prezentele Norme metodologice. Dacă situația de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situația prezentată de persoana impozabilă în ceea ce privește exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform art. 298 din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală.

Concluzie

Așadar, foaia de parcurs este necesară în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, respectiv în cazul dvs. cele de curierat și pentru servicii de urgență (ambulanta). Din contextul mai sus menționat se înțelege că pot fi utilizate și alte documente din care să rezulte utilizarea vehiculelor pentru activitățile exceptate de la limitarea deducerii.

În situația în care societatea poate face dovada că autovehiculele respective sunt utilizate pentru activitățile exceptate de la art. 298 alin. (3), TVA se deduce integral și nu există influențe fiscale la nivelul salariatilor care utilizează aceste autovehicule din punctul de vedere al impozitării veniturilor.

În ceea ce privește tratarea ca avantaj de natură salarială a utilizării autoturismului societății, achiziționat, închiriat sau primit în comodat, în interes personal (cu excepția deplasării pe distanța dus-întors de la domiciliu sau reședință la locul de muncă/locul desfășurării activității), menționăm că, potrivit prevederilor art. 76 alin. (3) lit. a), acest avantaj intră în baza de calcul al impozitului pe veniturile din salarii și al contribuțiilor sociale obligatorii.

De reținut

În cazul în care autoturismul este utilizat de salariatul unei societăți plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor, contravaloarea avantajului în natură este considerată impozabilă pentru persoana fizică cu impozit pe veniturile din salarii la care se calculează și

contribuțiile sociale obligatorii aferente. Evaluarea utilizării în scop personal a autoturismului din patrimoniul afacerii se efectuează potrivit prevederilor pct. 12 alin. (6) din Normele metodologice emise în aplicarea art. 76 alin. (3) din Codul fiscal. Adică avantajul la nivelul salariatului se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes personal din totalul kilometrilor. Pentru administrator, în situația în care este remunerat de către societate, se aplică același

tratament ca și la angajați. Dovada utilizării numai pentru transportul de la domiciliu la sediul firmei și invers este foaia de parcurs.

Important

În cazul în care beneficiarul avantajelor de natura celor analizate ar fi asociatul societății care nu este remunerat în calitatea sa de adminis-

trator, acestea ar putea fi încadrate drept venituri din alte surse potrivit art. 114 alin. (2) lit. h) din Codul fiscal. Astfel, în baza acestui temei legal, bunurile și/sau serviciile primite de un participant la persoana juridică, acordate/furnizate de către persoana juridică în folosul personal al acestuia sunt considerate venituri din alte surse, iar societatea are obligația reținerii la sursă a impozitului pe venituri din alte surse și înregistrarea în declarația 100.

Prestări de servicii intracomunitare efectuate de o firmă neînregistrată în scop de TVA

Tentația majorității firmelor neplătitoare de TVA care anticipează că nu vor depăși într-un an fiscal plafonul de venituri de 300.000 lei, dincolo de care sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, este de a nu face alte demersuri către organele fiscale atunci când efectuează operațiuni intracomunitare.

Această abordare este total greșită deoarece indiferent de cuantumul cifrei de afaceri anticipat a se realiza, în situația în care efectuează astfel de activități cu clienți din state UE, aceste firme sunt obligate să se adreseze administrațiilor fiscale în vederea obținerii unui cod special de TVA, valabil numai în cazul operațiunilor intracomunitare.

După înregistrarea în scop de TVA în regim normal (art. 316 Cod fiscal), codul special va fi anulat de organul fiscal.

Problemă fiscală

O firmă nou-înființată, neplătitoare de TVA, are drept obiect de activitate prestare de servicii de consultanță către alte firme stabilite în UE. Pentru a putea factura fără TVA către aceste firme din afara României trebuie să obțină cod special de TVA?

Cadrul legal:

Conform art. 317 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată, care nu are obligația să se înregistreze conform art. 316 și care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care be-

neficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului.

Concluzie

Pentru prestări de servicii intracomunitare, societatea se va înregistra în scop special de TVA.

Înregistrarea se efectuează prin completarea formularului cod 091 „Declarație de înregistrare în scopuri de TVA/Declarație de mențiuni a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii (01)”. Codul de TVA astfel obținut trebuie completat pe factura emisă către beneficiarul din UE și în baza codului valid de TVA al acestuia se va emite o factură fără TVA cu mențiunea „neimpozabil în România”.

În lunile în care emite facturi intracomunitare către client se va depune Declarația 390 cu cod P, până la data de 25 a lunii următoare emiterii facturii către persoana juridică din UE.

De reținut

După depășirea plafonului cifrei de afaceri de 300.000 lei, într-un an fiscal, societatea are obligația să se înregistreze în scop de TVA în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului, conform prevederilor de la art. 316 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Data atingerii sau depășirii se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depășit. După înregistrarea în scop de TVA conform art. 316, se va anula codul special de TVA, obținut în baza art. 317 din Codul fiscal, utilizându-se numai codul normal de TVA.

Obligații privind terminalele POS în cazul încasărilor către persoane fizice sau juridice

Ordonanța de urgență care reglementează obligația dotării agenților economici cu aparate de marcat electronice fiscale generează în continuare confuzii sub aspectul persoanelor obligate să emită bon fiscal sau să dețină terminale POS. Frecvent, contabilii confundă încasările prin acest sistem, care sunt încasări de natura celor efectuate prin utilizarea cardurilor de debit/credit și pentru care este obligatorie casa de marcat în cazul vânzărilor către persoane fizice, asimilându-le cu cele efectuate prin virament bancar și pentru care nu este nevoie de casă de marcat.

Problemă fiscală

O societate comercială care vinde către persoane juridice și emite factură poate încasa doar prin POS, fără emiterea bonului de la casa de marcat? Poate face acest tip de încasare și de la persoane fizice pentru sume ce depășesc 10.000 lei (pentru a fi asimilate încasării prin bancă)? În cazul persoanelor fizice autorizate (CAEN stomatologie) pot încasa doar cu POS (fără a avea casă de marcat)?

Cadrul legal:

Potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale:
 „(1) Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestațiilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

(2) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1), denumiți în continuare utilizatori, cu excepția celor care utilizează aparate de marcat electronice fiscale care potrivit prevederilor art. 3 alin. (21) nu înglobează constructiv dispozitivul de imprimare, au obligația să emită bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale

și să le înmâneze clienților. La solicitarea clienților, utilizatorii vor elibera acestora și factură”.

Concluzie

Prin urmare, pentru încasările de la persoane juridice nu este obligatorie emiterea bonului fiscal, astfel că societatea poate încasa prin POS, eliberând clienților și factură.

De reținut

Pentru încasările de la persoane fizice, având în vedere că este vorba de încasări prin utilizarea cardurilor de credit/debit ale clienților persoane fizice, potrivit art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 28/1999, este obligatoriu să se emită bonuri fiscale cu ajutorul aparate-

CASE DE MARCAT

telor de marcat electronice fiscale dotate cu jurnal electronic. Încasarea prin POS nu se asimilează încasării prin bancă, ci este o încasare prin utilizarea cardurilor de debit/credit.

Referitor la încasările cabinetelor de stomatologie care funcționează sub formă de persoane:

Cadrul legal:

Având în vedere că încasările sunt de la persoane fizice (populație), pentru încasările cu numerar, carduri, substitute de numerar, este obligatoriu să se emită bonuri fiscale.

Potrivit pct. 2 din Legea nr. 191/2018 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată, în vigoare de la 27 iulie 2018:

„Persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și cu ridicata, așa cum acestea sunt definite de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele care desfășoară activități de prestări de servicii, care realizează anual o cifră de afaceri mai mare de 50.000 euro în echivalent lei, au obligația să accepte ca mijloc de plată și cardurile de debit și cardurile de credit prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare. Prin activitatea de prestări de servicii, în sensul prezentului alineat, se înțelege operațiunea definită la art. 271 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”.

Concluzie

Dacă cifra de afaceri anuală este mai mare de 50.000 euro, aveți obligația să vă dotați cu terminal POS pentru

acceptarea ca mijloc de plată a cardurilor de debit/credit. Prin activitatea de prestări de servicii, în sensul prezentului alineat, se înțelege operațiunea definită la art. 271 alin. (1) din Legea nr. 227/

2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 270 din Codul fiscal).

Trecere la neplătitor de TVA. Ajustare TVA stocuri

Renunțarea la înregistrarea în scopuri de TVA a unei firme generează o serie de obligații printre care: ajustarea taxei pe valoarea adăugată deductibile aferente bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate și activelor corporale fixe în curs de execuție, precum și bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat.

Suma rezultată din ajustarea taxei se înscrie în ultimul decont de taxă la rândul 32 „Regularizări taxă dedusă”.

Prin urmare, în baza inventarierii stocurilor, se determină TVA care trebuie ajustată, suma care trebuie înregistrată în decont. Interesant este și tratamentul contabil al operațiunii de ajustare pe care îl prezentăm în studiul de caz de mai jos, alături de procedura efectivă de ajustare.

Problemă fiscală

O firmă este plătitoare de TVA, cu TVA trimestrială. A ieșit de la plătitor de TVA la 01.10.2018 și a rămas cu stoc de materiale, stoc de marfă și stoc de marfă deteriorată. Cum se ajustează TVA? Ce înregistrări contabile se fac? Pe ce rând din decontul de TVA se trece ajustarea?

Cadrul legal:

Potrivit art. 310 alin. (7) din Codul fiscal, persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 (formularul 300), indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

Conform pct. 83 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidență persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

- A) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (4) lit. c) și art. 304 din Codul fiscal;
- B) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire, în confor-

TVA

mitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal;

C) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziționate până la 1 ianuarie 2016 și care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal;

D) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data anulării calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

Potrivit pct. 83 alin. (8) din Norme, valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform pct. 83 alin. (7) se evidențiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declarația prevăzută la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal (Decontul special de taxă). În situația în care organele de inspecție fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (7), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă și, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

Concluzie

La data trecerii de la plătitor de TVA la neplătitor de TVA efectuați inventarierea stocurilor și determinați TVA dedusă la achiziția acestora, adică suma TVA care trebuie ajustată.

De reținut

Din punct de vedere contabil, TVA ajustată devine taxă nerecuperabilă și se include în costul stocurilor: $3 \times x = 4426$
Regularizările efectuate se înscriu la rândul 32 din Decontul de TVA.

**Această lucrare
poate fi vizualizată
și online:
www.rsonline.ro**

Cheltuieli de protocol. Ce reprezintă și care este tratamentul fiscal al acestora

Pentru cheltuielile de protocol, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal reglementează deductibilitatea limitată a acestora la calculul rezultatului fiscal, în limita unei cote de 2% aplicate asupra profitului contabil, dar omite să definească clar ce reprezintă aceste cheltuieli și să enumere măcar câteva din categoriile de cheltuieli care pot fi tratate ca de protocol.

De aici și tentația contribuabililor să includă în această categorie o serie de cheltuieli care sunt efectuate în favoarea salariaților cu ocazia unor evenimente la care participă și clienții respectivelor societăți și să nu le considere avantaje de natură salarială, susținând că au fost efectuate pentru îmbunătățirea relațiilor cu clienții, asimilându-le cheltuielilor de protocol. Prezentăm mai jos un exemplu în acest sens.

Problemă fiscală

Dețin o autorizație în domeniul serviciilor, o activitate care presupune multă mobilitate și interacțiune cu clientela.

Pot deduce în contabilitate cheltuielile cu îmbrăcămintea, încălțămintea și hrana salariaților cu prilejul întâlnirilor cu clienții?

Cadrul legal:

Potrivit art. 25 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată la calculul rezultatului fiscal:

„A) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicate asupra profitului contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol. În cadrul cheltuielilor de protocol se includ și cheltuielile înregistrate cu taxa pe

valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VII, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare mai mare de 100 lei”.

Concluzie

Așadar, numai cheltuielile de protocol (cheltuieli cu tratațiile oferite clienților societății) sunt deductibile la calculul rezultatului fiscal în limita cotei de 2% aplicate asupra profitului contabil la care se

**CHELTUIELI DE
PROTOCOL**

adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile de protocol. Cheltuielile cu hrana, îmbrăcămintea și încălțămintea personalului sunt avantaje în natură și sunt asimilate veniturilor salariale, drept urmare generează plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale aferente (art. 76 alin. (2) lit. s) coroborat cu art. 76 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal).

„Avantajele, în bani sau în natură, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2) includ, însă nu sunt limitate la:

B) cazare, hrană, îmbrăcămintă, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preț mai mic decât prețul pieței”.

**Echipa
Taxe și Impozite Actual
vă urează
Sărbători fericite!**

Plată drepturi de autor în numerar conform Legii nr. 70/2015

Legea privind întărirea disciplinei financiare prevede amenzi aspre pentru entitățile care depășesc încasările și plățile în numerar peste un anumit prag valoric impus. Intră sub incidențele acestui act normativ și plățile în numerar acordate unui artist pentru drepturi de autor.

Importanța studierii studiului de caz de mai jos constă în faptul că veți cunoaște care este limita maximă până la care veți putea efectua plăți în numerar pentru contravaloarea drepturilor de autor, precum și sancțiunile pe care le riscați dacă depășiți aceste praguri valorice.

Problemă fiscală

Un artist are încheiat un contract pe drepturi de autor în valoare de 3.000 euro (pentru un singur eveniment) cu o societate plătitoare de TVA. Artistul solicită plata cash. Acesta nu este nici persoană fizică și nici SRL. Este posibil?

Cadrul legal:

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 70/2015 pentru întărirea disciplinei financiare privind operațiunile de încasări și plăți în numerar, operațiunile de încasări și plăți efectuate de persoane juridice, per-

soane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, liber-profesioniști, persoane fizice care desfășoară activități în mod independent, asocieri și alte entități cu sau fără personalitate juridică de la/către oricare dintre aceste categorii de persoane se vor realiza numai prin

PLAFON CASĂ

instrumente de plată fără numerar, definite potrivit legii.

Potrivit prevederilor art. 4 alin. (4) din legea menționată, sunt și excepții conform cărora operațiunile de plăți în numerar efectuate către persoane fizice, reprezentând contravaloarea unor achiziții de bunuri sau a unor prestări de servicii, dividende, cesiuni de creanțe sau alte drepturi și restituiri de împrumuturi sau alte finanțări se efectuează cu încadrarea în plafonul zilnic de 10.000 lei către o persoană, fiind interzise plățile fragmentate în numerar către o persoană, pentru tranzacțiile mai mari de 10.000 lei.

Concluzie

Așadar, puteți achita cu numerar 10.000 lei, urmând ca restul să îi plătiți prin bancă, deoarece sunt interzise plățile fragmentate.

Achiziție servicii de publicitate. TVA

Promovarea produselor unei firme în exteriorul țării generează probleme legate de modul în care trebuie întocmite facturile de către prestatorii de servicii. De asemenea, firma din România, în calitate de beneficiar al serviciilor de reclamă și publicitate, trebuie să rețină și să plătească la bugetul statului, impozit pe veniturile obținute de nerezidenți?

Avantajul studierii exemplului de mai jos constă în faptul că veți înțelege tratamentul fiscal care trebuie aplicat în cazul unor astfel de operațiuni, cu o societate din Republica Moldova, având în vedere multitudinea de schimburi de bunuri și servicii pe care le efectuează societățile românești cu companiile din țara vecină.

Problemă fiscală

O societate comercială încheie un contract pentru reclamă și publicitate cu o firmă din Republica Moldova, în vederea promovării produselor prin intermediul unor reviste în Republica Moldova. În acest caz, care este regimul TVA? De asemenea, trebuie plătit impozit pe venituri nerezidenți?

IMPOZIT NEREZIDENȚI

Impozit nerezidenți

Cadrul legal:

Dintre serviciile prestate în afara României, conform art. 223 din Codul fiscal, sunt impozabile în România doar veniturile din prestarea de servicii de management sau de consultanță din orice domeniu.

Concluzie

Întrucât serviciile de publicitate nu sunt prestate în România, veniturile obținute nu sunt impozabile în România.

TVA

Cadrul legal:

Pentru stabilirea locului prestării, acestor servicii li se aplică regula generală prevăzută la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Conform Normelor metodologice date în aplicarea art. 278 din Codul fiscal, serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România și care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 291 din Codul fiscal sau, după caz, scutițiile de TVA prevăzute la art. 292, 294, 295 sau 296 din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul

persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se declară în declarația recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul, persoană impozabilă stabilită în România, nu este înregistrat în scopuri de taxă și serviciul este taxabil, trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare pentru achiziții intracomunitare de servicii prevăzute la art. 316 sau 317 din Codul fiscal.

De reținut

Societatea din România efectuează o achiziție de servicii care are locul prestării în România pentru care este obligată la plata TVA în România, conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal.

Concluzie

Dacă societatea din România este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, aceasta va aplica taxare inversă prin formula $4426 = 4427$. Întrucât prestatorul nu este stabilit într-un stat membru UE, serviciile nu reprezintă servicii intracomunitare și nu se înscriu în declarația 390. Serviciile se raportează în Decontul de TVA la rândurile 7 și 20 și în Declarația 394.

Dacă societatea din România nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, aceasta va depune decontul special de TVA – formular 301 și va efectua plata taxei la buget.

Achiziție licențe cu scopul revânzării. Tratamente TVA

Achizițiile unor licențe de la societăți din UE în scopul revânzării către persoane non-UE generează dificultăți în ceea ce privește regimul fiscal al taxei pe valoarea adăugată, precum și sub aspectul tratamentului contabil.

Este important de analizat studiul de caz de mai jos pentru a identifica procedura de înregistrare și raportare a acestor operațiuni către ANAF, precum și persoanele obligate la plata taxei pe valoarea adăugată.

Problemă fiscală

Societatea noastră înregistrată în scopuri de TVA (cod valid în VIES) dorește să achiziționeze licențe de la o societate din UE pentru a le vinde mai departe unei societăți din Republica Moldova. Din punctul de vedere al TVA, care sunt obligațiile noastre atât la cumpărarea din UE, cât și la vânzarea către societatea din Republica Moldova?

Cadrul legal:

Din punct de vedere contabil, bunurile pe care entitatea le cumpără în vederea revânzării sunt considerate mărfuri, conform pct. 276 alin. (1) lit. a) din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/ 2014.

Dacă ar fi utilizate de societate, licențele ar putea fi încadrate la imobilizări corporale.

Prin urmare, este corect să înregistrați la mărfuri (cont 371) licențele achiziționate în scopul revânzării. Chiar dacă din punct de vedere contabil tratați licențele ca mărfuri,

TVA

din punctul de vedere al TVA, potrivit art. 271 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare, sunt considerate prestări de servicii.

Deci, tratamentul din punctul de vedere al TVA va fi cel aplicat prestărilor de servicii.

În prima fază aveți o achiziție intracomunitară de servicii, pentru care locul prestării se stabilește conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată

în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

Important

Societatea este plătitoare de TVA, deci aplică taxare inversă pentru serviciile intracomunitare primite. În declarația recapitulativă 390, declarați operațiunea ca o achiziție intracomunitară de servicii (S), iar în decontul de TVA sumele se declară la rândurile 7 și 20, cu preluare la rândurile 7.1 și 20.1.

Societatea vinde licențele mai departe unei societăți din Republica Moldova. Asta înseamnă, din punctul de vedere al TVA, un export de servicii pentru care locul prestării se stabilește conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Conform pct. 15 alin. (7) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara UE, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de

taxă și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

Deci serviciile prestate către clienți din afara UE urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de Titlul VII din Codul fiscal, dar nu se declară în formularul 390 și nu generează nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare. În decontul de TVA se vor declara la rândul 3, fără preluare la rândul 3.1.

De reținut

Serviciile nu sunt prestate efectiv pe teritoriul altor state. Prin urmare, nu există incidente din punctul de vedere al impozitului pe veniturile nerezidenților.

Facturile se reflectă în contabilitate prin înregistrarea: 4111 = 704

Concluzie

Serviciile prestate către clienți din afara UE urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de Titlul VII din Codul fiscal, dar nu se declară în formularul 390 și nu generează nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare. În decontul de TVA se vor declara la rândul 3, fără preluare la rândul 3.1.

Ați dori ca publicația să abordeze anumite subiecte?

Dacă DA, scrieți-ne chiar ACUM pe adresa:
[consilier@rs.ro!](mailto:consilier@rs.ro)

TAXE ȘI IMPOZITE

ACTUAL

Coordonator:

colectiv RENTROP & STRATON

Manager Departament Editorial:

Adina Vasile

Manager produs:

Diana Tudorov

Director Creație-Productie:

Cristina Straton

Tehnoredactare:

Simona Morărescu

Corectură:

Elvira Panaitescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Telefon: 021.209.45.45

E-mail: info@rs.ro; Internet: www.rs.ro

Correspondență: Ghișeul ext. 3 – O.P. 39, sector 3, București

Publicație editată de:

RENTROP & STRATON

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

© 2019 – RENTROP & STRATON

ISSN: 1842-6220, ISSN-L: 1842-6220

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloace, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

Operațiuni neimpozabile în România

TVA

Problemă fiscală

O firmă plătitoare de TVA din România achiziționează din Ucraina mărfuri care sunt livrate direct către clientul firmei din România care este o companie neplătitoare de TVA din Danemarca. Importul este făcut direct de către compania din Danemarca. Care sunt obligațiile companiei din România în ceea ce privește TVA? Din punctul de vedere al TVA, cum întocmește factura către clientul din Danemarca? Care sunt obligațiile declarative ale companiei din România în legătură cu TVA?

Soluție:

Având în vedere că bunurile respective nu ajung pe teritoriul României, operațiunea de achiziție nu reprezintă pentru A din România o operațiune impozabilă în România, fiind impozabilă în Ucraina, conform legislației fiscale din Ucraina ale cărei prevederi nu le cunosc. De asemenea, având în vedere faptul că livrarea bunurilor achiziționate de pe teritoriul Ucrainei sunt expediate/transportate pe teritoriul statului Danemarca, operațiunea este, de asemenea, neimpozabilă în România (nu are locul în România), deoarece societatea A efectuează un export de bunuri în Ucraina. Astfel, factura de export în Ucraina se întocmește conform cerințelor legislației fiscale din Ucraina, dacă societatea din România ar fi obligată să se înregistreze fiscal în Ucraina, deoarece efectuează două operațiuni care au locul în Ucraina:

- o achiziție de bunuri pe teritoriul național al Ucrainei, de la furnizorul B;
- un export de bunuri către clientul C din Danemarca pentru care formalitățile vamale de export se efectuează prin intermediul unui birou vamal din Ucraina.

Pentru a fi impozabilă în România din punctul de vedere al TVA, orice operațiune trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele patru condiții reglementate prin art. 268 alin. (1) din Codul fiscal:

- 1) operațiunile care reprezintă sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau cu o prestare de servicii în sensul art. 270 – 272 din Codul fiscal să fie efectuate cu plată;
- 2) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor să fie considerat în România, în conformitate cu prevederile art. 275 și 278;
- 3) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să fie realizată de o persoană impozabilă, definită la art. 269 alin. (1), acționând ca atare;
- 4) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 269 alin. (2).

Aceste prevederi trebuie coroborate cu cele de la pct. 3 alin. (1) din Normele de aplicare a art. 268, adoptate prin H.G. nr. 1 din 6 ianuarie 2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal: *„Dacă o operațiune îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, dar nu îndeplinește condiția prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România.”*

În situația în care, pentru cele două operațiuni, societatea A din România nu trebuie să se înregistreze fiscal în Ucraina, emite factură de livrare către clientul din Danemarca conform legis-

lației fiscale din România, respectând prevederile art. 319 alin. (20). Printre alte informații necesare identificării operațiunii, înscrie în factura emisă mențiunea „neimpozabil în România”.

În situația în care, pentru cele două operațiuni, nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA la autoritatea fiscală din Ucraina, societatea A din România raportează valoarea acestora doar prin decontul de TVA cod 300, la următoarele rânduri:

- Achiziția: la rândul 30 „Achiziții de bunuri și servicii scutite de taxă sau neimpozabile,...”;

- Livrarea: la rândul 3 „Livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care locul livrării/locul prestării este în afara României (în UE sau în afara UE), precum și..”.

Operațiunea nu reprezintă o livrare intracomunitară de bunuri scutită de TVA cu drept de deducere conform prevederilor art. 294 alin. (2) lit. a), motiv pentru care valoarea acesteia nu se raportează prin declarația recapitulativă cod 390 VIES cu simbolul L. Operațiunea ar fi reprezentat o livrare intracomunitară de bunuri numai dacă bunurile respective ar fi fost expediate de pe teritoriul României pe teritoriul statului Danemarca. Așa cum este reglementată la punctul 17 al art. 266 „Semnificația unor termeni și expresii” alin. (1), livrarea intracomunitară are înțelesul prevăzut la art. 270 alin. (9). Prin acest articol, livrarea intracomunitară este definită drept o livrare de bunuri expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

